

Arrest

nr. 109 180 van 5 september 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CILINGIR
Diepestraat 115/9
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGEERS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Moyamba Junction. U woonde sinds de dood van uw moeder in Bapi (Moyamba district), het geboortedorp van uw vader. U bent een etnische Mende en moslim.

U huwde met K.A., een etnische Madingo uit Waterloo en kreeg 4 kinderen met haar.

Ergens tussen uw 20ste en 25ste overleed uw moeder.

1 of 2 jaar geleden overleed uw vader, die een belangrijke positie had binnen 2 geheime genootschappen, met name de Wunde society en de Socobana society.

6 tot 8 maanden nadat uw vader overleden was kwam een leider van een geheim genootschap u melden dat u –als enige zoon van uw vader- uw vader moest opvolgen in het geheim genootschap. U zei prompt dat u dat niet wilde en liep weg. U weigerde toe te treden tot een geheim genootschap omdat u moslim bent en omdat in de koran niets vermeld staat over geheime genootschappen. Daarnaast verwijt u het genootschap dat zij u niet hebben toegelaten om uw vader te begraven, vermits zij zijn lichaam na zijn dood hebben meegenomen en u niet weet wat zij ermee hebben gedaan. In april 2013 ging u de schoolkosten van uw kinderen betalen. Op weg naar de school verloor u het bewustzijn. Toen u weer ontwaakte vertelde uw vrouw u dat u 3 dagen vermist was geweest. Uw hele lichaam stond vol merktekens. Uw vrouw had uw lichaam schoongemaakt en u merkte dat er bloed hing aan de doek waarmee ze uw lichaam had gereinigd. Enkele dagen later zag u een grote groep mensen met stokken en messen in de richting van uw huis komen. U vluchtte door een raam aan de achterkant van uw huis. Via het woud begaf u zich naar de autoweg en u hield er een truck tegen die u naar Freetown bracht. U kreeg daar onderdak van uw vriend A.. In een coffee shop ontmoette u een man, Mohamed, die zei dat hij u kon helpen om een paspoort te verkrijgen. Uw vriend A. verkocht met dat doel uw bezittingen in het dorp Bapi. Hij zei dat uw vrouw onder druk werd gezet door de leden van het geheim genootschap en dat zij u wilden doden via een 'black bullet'. U vroeg A. om uw vrouw en uw kinderen naar haar geboorteplaats Waterloo te brengen. Mohamed verkreeg een paspoort van een Amerikaans onderdaan voor u en regelde uw reis in ruil voor 3100 US dollar. Op 22 juli 2013 vertrok u vanuit Freetown richting België. U kwam de volgende dag op de luchthaven van Zaventem aan en werd door de Federale Politie tegengehouden omdat het door u voorgelegde paspoort u niet toebehoorde. U vroeg op 26 juli 2013 asiel aan op de luchthaven van Zaventem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u uw vader, die een prominente positie bekleedde binnen zowel de Wunde als de Socobana Society (gehoor CGVS, p. 9), in die hoedanigheid diende op te volgen (gehoor CGVS, p. 12). U stelde dat u dit weigerde en dat u hierdoor problemen kreeg (gehoor CGVS, p. 11-13). U vreest bij terugkeer naar Sierra Leone via een 'black bullet' te zullen worden gedood door leden van deze geheime genootschappen (gehoor CGVS, p. 9, 14). Vooreerst kan worden opgemerkt dat u bijzonder vage verklaringen aflegde over de rol van uw vader binnen de geheime genootschappen, over uw voorziene opvolging van uw vader binnen deze genootschappen en over de geheime genootschappen op zich. U stelde dat uw vader een 'big man' was binnen de geheime genootschap Wunde en Socobana. Gevraagd tot welke society uw vader dan behoorde, antwoordde u "Tot allebei" (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd welke functie uw vader had binnen deze genootschappen, moest u echter het antwoord schuldig blijven en u kon ook niet preciseren welke taken hij vervulde binnen de genootschappen, noch waar hij met de mensen van de society samenkwam of hoe lang hij al lid was van de genootschappen (gehoor CGVS, p. 10, 11). U zei dat u hem niet vroeg welke functie hij had. Op de vraag waarom u het hem niet vroeg, antwoordde u dat u het niet wilde en het hem daarom niet vroeg (gehoor CGVS, p. 10). Wanneer de protection officer bij u polste of uw vader u ooit gevraagd heeft om tot de societies toe te treden, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, 10, 11) en u ontkende ook ooit door uw vader betrokken te zijn geweest bij de society, door u bij voorbeeld te vragen om hem te helpen bij taken van de society (gehoor CGVS, p. 11). U verklaarde zelfs nooit met uw vader van gedachten te hebben gewisseld over de society (gehoor CGVS, p. 12). U verklaarde dat u verondersteld werd uw vader op te volgen, maar u stelde tegelijk dat uw vader u dat nooit heeft gezegd (gehoor CGVS, p. 12). Op de vraag hoe u dat kan uitleggen, antwoordde u dat u het hem niet vroeg en dat u niets moet hebben van de society en er niet toe behoort (gehoor CGVS, p. 12). Gevraagd of het voor de 2 societies (Wunde en Socobana) was dat u verondersteld werd om in uw vaders voetsporen te treden, antwoordde u aanvankelijk bevestigend (gehoor CGVS, p. 11), maar

wanneer u later werd gevraagd of de leider die u vroeg om uw vader op te volgen u zei dat u tot de 2 societies moest toetreden, antwoordde u dat hij zei dat u uw vader moest opvolgen, dat u meteen nee zei en niet vroeg voor welke society het was en dat u het niet weet (gehoor CGVS, p. 12).

Gevraagd waarom de leden van de society 6 tot 8 maanden wachtten om u te vragen uw overleden vader op te volgen, en dat niet meteen na de dood van uw vader vroegen, kon u daar geen verklaring voor geven (gehoor CGVS, p. 11, 12).

Op de vraag van het CGVS wie u precies vroeg om uw vader op te volgen, antwoordde u tot twee maal toe 'de gemeenschap', en wanneer u de vraag nogmaals gesteld werd, stelde u dat het 'de leider' was (gehoor CGVS, p. 11). U kon deze leider echter niet bij naam noemen (gehoor CGVS, p. 12).

Wanneer de protection officer u vroeg of uw vader gewild zou hebben dat de society geweld tegen u gebruikte [zoals zij volgens uw verklaringen deden toen u weigerde uw vader op te volgen], antwoordde u "Hij is dood" en toen u daarna gevraagd werd of uw vader gewild zou hebben dat u hem onder dwang moest opvolgen, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat hij het u zou gezegd hebben als hij had gewild dat u hem zou opvolgen (gehoor CGVS, p. 13).

Wanneer u dan nog eens uitdrukkelijk werd gevraagd of u dan denkt dat u vader niet wilde dat u tegen uw zin toetrad tot de society of hem zou opvolgen, zei u dan weer dat u het niet weet en dat u er niet over praatte met hem (gehoor CGVS, p. 13).

Gevraagd of er een verschil is tussen de Wunde en de Socobana society, antwoordde u bevestigend, eraan toevoegend dat u tot geen enkele society wilde toetreden (gehoor CGVS, p. 9), maar wanneer u later tijdens het gehoor werd gevraagd wat het verschil of het verband is tussen Wunde en Socobana society en wat het verschil van deze 2 societies is met de (door de protection officer in de beschikbare informatie teruggevonden en tevens door u gekende) Poro Society, kon u daar niets over zeggen (gehoor CGVS, p. 10, 14).

Het is bevreemdend dat u hier als zoon van een prominent lid van zowel de Wunde als de Socobana Society, die bovendien gedurende lange tijd bij zijn vader heeft gewoond en hem binnen de societies diende op te volgen (gehoor CGVS, p. 3) niet meer over blijkt te weten.

Te meer omdat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er wel degelijk verschillen zijn tussen de verschillende groepen, hetzij omdat ze eerder bij bepaalde etnische groepen voorkomen, hetzij omdat zij specifieke vaardigheden aanleren (zie informatie in het administratief dossier).

U verklaarde ook uitdrukkelijk buiten uw vader niemand anders te kennen die lid was van de Wunde en de Socobana Society (gehoor CGVS, p. 11), maar wel veel mensen te kennen die geen lid zijn van een geheim genootschap.

Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat –hoewel de term 'secret societies' wordt gebruikt voor initiatiegenootschappen voor mannen en vrouwen in Sierra Leone- de term 'secret' eigenlijk misleidend is, omdat de leden van deze genootschappen geenszins verbergen dat ze er lid van zijn, hetgeen vragen oproept bij uw verklaring dat u niemand van de Wunde en Socobana society kent. U wist verder evenmin of uw vaders vader bij deze societies betrokken was (gehoor CGVS, p. 11).

Uw meermaals herhaalde verklaringen dat u geen lid bent van de geheime genootschappen, dat u niets van deze genootschappen wil weten en dat u uw vader niet wilde opvolgen binnen deze genootschappen (gehoor CGVS, p. 9-12) zijn niet afdoende om uw hierboven vastgestelde onwetendheid te verantwoorden.

U stelde immers dat u vóór uw huwelijk bij uw vader in diens geboortedorp Bapi woonde (gehoor CGVS, p. 3) en daar ook na uw huwelijk bleef wonen (gehoor CGVS, p. 3), zodat er zich in principe toch voldoende opportuniteiten moeten hebben voorgedaan voor uw vader om het met u over de geheime genootschappen te hebben.

Bovendien is het volstrekt onaannemelijk dat u –die volgens uw eigen verklaringen- als enige zoon volgens de traditie voorbestemd was om uw vader op te volgen in de geheime genootschappen (gehoor CGSV p. 11, 12)– door uw vader nooit betrokken zou zijn geweest bij deze geheime genootschappen, noch door uw vader zou zijn gevraagd om hem op te volgen in zijn functies binnen deze genootschappen, noch door hem zou zijn voorbereid op de taken die deze functies inhielden.

Indien u werkelijk voorbestemd was om een prominente rol te spelen binnen de Wunde en Socobana Society, zoals u beweert (gehoor CGVS, p. 12), zou men immers verwachten dat de persoon die u diende op te volgen u zo vroeg en zo goed mogelijk zou proberen voor te bereiden op de taken die u te wachten stonden, teneinde de continuïteit van het leiderschap binnen het genootschap te garanderen. Uw verklaring dat uw vader u op geen enkele manier heeft betrokken bij de geheime genootschappen komt –in het licht van uw voorbestemdheid om hem op te volgen- dan ook niet overtuigend voor en laat toe om de waarachtigheid van uw asielaanpak te betwijfelen.

Voor wat betreft de vervolgingsfeiten die u aanhaalde, kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt.

U verklaarde dat u na uw weigering om uw vader in de geheime genootschappen op te volgen op weg was naar de school van uw kinderen en het bewustzijn verloor. U werd 3 dagen later wakker.

Gevraagd of u weet wat er gebeurd is, waarom u flauw viel, antwoordde u ontkennend en u heeft ook geen verklaring voor het feit dat u gedurende 3 dagen buiten westen was.

U stelde enkel te hebben geconstateerd dat u merktekens op uw lichaam had (gehoor CGVS, p. 9, 12, 13).

U verklaarde dat enkele dagen later een groep mensen naar uw huis kwam met stokken en messen en u stelde door een raam aan de achterzijde van uw huis te zijn ontsnapt.

U kan echter niet preciseren wie de mensen zijn die u belaagden. U verklaarde geen van hen te kennen (gehoor CGVS, p. 13). U stelde dat het leden van de Socobana society waren die naar uw huis kwamen (gehoor CGVS, p. 9).

Op de vraag hoe u dat wist, antwoordde u dat uw vriend A. u dat zei, omdat hij nadien, bij terugkeer naar uw dorp, zou hebben gehoord dat het deze groep was die u zocht (gehoor CGVS, p. 10).

Uw verklaringen over uw belagers zijn echter bijzonder vaag en overtuigen niet.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u op 23 juli 2013 door de Federale Politie van de luchthaven werd tegengehouden, omdat het door u voorgelegde paspoort op naam van K.O., geboren op 10 juni 1974 in Moyamba Junction en de door u voorgelegde verblijfskaart voor de Verenigde Staten op dezelfde naam u niet toebehoorden (imposter).

In het kader van uw asielrelaas bleef u echter bij deze identiteitsgegevens.

Vermits u geen andere identiteitsdocumenten voorlegde en uit het verslag van de Federale Politie blijkt dat u niet lijkt op de foto op hogervermelde documenten, kan dan ook getwijfeld worden aan de door u opgegeven identiteitsgegevens en kan uw echte identiteit niet met zekerheid worden vastgesteld. Bedenklijk is ook dat u pas op 26 juli 2013 asiel vroeg, terwijl u al op 23 juli 2013 door de Federale Politie werd tegengehouden.

De vaststelling dat u niet meteen asiel vroeg, laat andermaal toe om de ernst van uw asielaanvraag te betwijfelen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Sierra Leone een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' volgens de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 augustus 2013 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 2, c), artikel 9 lid 1 en artikel 10, lid 1, b) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker citeert uit het ambtsbericht van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland over geheime genootschappen. Hij stelt dat hij evenwel niet veel informatie kan geven over die geheime genootschappen (zie het verzoekschrift, p. 3) "gezien de vader van verzoeker hem niet betrok bij die activiteiten".

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift (zie p. 3) "een bewijs van de centrumarts waarbij wordt bevestigd dat er verschillende littekens zijn op zijn lichaam".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een “*medisch attest*” (zie inventaris, nr. 3).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker op een onaannemelijke wijze onwetend is over verschillende kernelementen van zijn asielrelaas.

Zo bleef verzoeker uiterst vaag over de rol van zijn vader binnen de geheime genootschappen.

Verzoeker verklaarde dat zijn vader een “big man” was binnen de geheime genootschappen Wunde en Socobana (zie het gehoorverslag van 9 augustus 2013, p. 9), maar kon niet preciseren welke functie of welke taken zijn vader had binnen deze genootschappen, of hoe lang hij al lid was van de genootschappen, noch waar zijn vader met de leden ervan samenkwam (zie het gehoorverslag, p. 10-11).

Verzoeker verklaarde dat hij aan zijn vader nooit heeft gevraagd welke functie hij had, omdat verzoeker het niet wilde (zie het verhoorverslag, p. 10).

Ook wordt vastgesteld dat verzoeker onaannemelijk onwetend was omtrent de opvolging van zijn vader binnen deze genootschappen.

Op de vraag of zijn vader hem ooit gevraagd heeft om tot de societies toe te treden, antwoordde verzoeker ontkennend (zie het verhoorverslag, p. 10, 11).

Verzoeker ontkende door zijn vader ooit enigszins betrokken te zijn geweest bij de society (zie het verhoorverslag, p. 11).

Hij verklaarde met zijn vader nooit van gedachten te hebben gewisseld over de society (zie het verhoorverslag, p. 12) en dat zijn vader hem nooit had ingelicht dat hij verondersteld werd hem op te volgen (zie het verhoorverslag, p. 12).

Op de vraag of hij verondersteld werd in de voetsporen van zijn vader te treden voor de twee societies (Wunde en Socobana), antwoordde verzoeker aanvankelijk bevestigend (zie het verhoorverslag, p. 11), maar wanneer hem later werd gevraagd of de "leider" die hem vroeg om zijn vader op te volgen, hem vroeg of hij tot beide societies moest toetreden, antwoordde verzoeker dan dat de leider zei dat hij zijn vader moest opvolgen, waarop verzoeker meteen "neen" antwoordde en niet meer vroeg voor welke society het juist was en dat hij het bijgevolg niet weet (zie het verhoorverslag, p. 12).

Op de vraag waarom de leden van de society zes tot acht maanden wachtten na de dood van zijn vader, om hem te vragen zijn overleden vader op te volgen, gaf verzoeker geen verklaring (zie het verhoorverslag, p. 11, 12).

Op de vraag wie hem precies vroeg om zijn vader op te volgen, antwoordde verzoeker aanvankelijk tot twee maal toe "*de gemeenschap*". Wanneer hem de vraag nogmaals gesteld werd, antwoordde verzoeker dat het "*de leider*" was (zie het verhoorverslag, p. 11) maar kon echter geen naam noemen (zie het verhoorverslag, p. 12).

Ook over de geheime genootschappen waartoe zijn vader behoorde, bleek verzoeker niets te weten.

Op de vraag of er een verschil bestaat tussen de Wunde en de Socobana society, antwoordde verzoeker eerst bevestigend (zie het gehoorverslag, p. 9), maar wanneer hem later tijdens het gehoor werd gevraagd wat het verschil of het verband is tussen Wunde en Socabana society en wat het verschil van deze twee societies is met de Poro Society, kon verzoeker daar niets over zeggen (zie het gehoorverslag, p. 10, 14).

Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er wel degelijk verschillen zijn tussen de verschillende groepen, hetzij omdat ze eerder bij bepaalde etnische groepen voorkomen, hetzij omdat ze hun leden specifieke vaardigheden aanleren. Verzoeker verklaarde nog dat hij buiten zijn vader, niemand anders kende die lid was van de Wunde en de Socobana Society en dat hij ook niet wist of de vader van zijn vader bij deze societies betrokken was (zie het verhoorverslag, p. 11). Hij vertelde dat hij wel veel mensen kende die geen lid zijn van een geheim genootschap. Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat hoewel de term "secret societies" wordt gebruikt voor initiatiegenootschappen voor mannen en vrouwen in Sierra Leone, de term "secret" (d.i. geheim) eigenlijk misleidend is, omdat de leden van deze genootschappen geenszins verbergen dat ze er lid van zijn.

Verzoeker bleek eveneens onaannemelijk onwetend over de vervolgingsfeiten die hij aanhaalde.

Hij verklaarde dat hij na zijn weigering om zijn vader in de geheime genootschappen op te volgen, op weg naar de school van zijn kinderen het bewustzijn verloor, waarna hij drie dagen later wakker werd. Verzoeker stelt niet te weten wat er met hem gebeurd is en waarom hij flauw viel, noch kon verzoeker een verklaring geven voor het feit dat hij gedurende drie dagen buiten westen was (zie het verhoorverslag, p. 9, 12,13).

Verzoeker kon evenmin verklaren wie de personen waren die hem enkele dagen later bij hem thuis belaagden met stokken en messen; hij verklaarde geen van hen te kennen (zie het verhoorverslag, p. 13). Hij stelde wel dat het leden van de Socobana society waren (zie het verhoorverslag, p. 9), maar gevraagd hoe hij dat wist, antwoordde verzoeker dat zijn vriend A. hem dat had verteld, omdat hij nadien, bij terugkeer naar het dorp, zou hebben gehoord dat het deze groep was die naar verzoeker op zoek was (zie het verhoorverslag, p. 10).

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364).

De Raad benadrukt dat van verzoeker bovendien verwacht kan worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas waarvan hij geen kennis heeft.

Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Verzoekers algehele onwetendheid keert zich tegen de waarachtigheid van zijn verklaringen.

Het is volgens de Raad bovendien onaannemelijk dat verzoeker als enige zoon van zijn vader, die volgens de gebruiken voorbestemd was om zijn vader op te volgen in de geheime genootschappen (zie het verhoorverslag, p. 11,12), door zijn vader nooit betrokken zou zijn geweest bij deze geheime genootschappen, noch door hem zou zijn gevraagd om hem op te volgen in zijn functies binnen deze genootschappen, noch door hem zou zijn voorbereid op de taken die deze functies inhielden.

Indien verzoeker immers werkelijk voorbestemd was om een prominente rol te spelen binnen de Wunde en Socobana Society, zoals hij voorhoudt (zie het verhoorverslag, p. 12), kan men immers verwachten dat de persoon die hij diende op te volgen, i.c. zijn vader, hem zo vroeg en zo goed mogelijk zou proberen voor te bereiden op de taken die hem te wachten stonden, teneinde de continuïteit van het leiderschap binnen het genootschap te garanderen.

Ook bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid.

Verzoekers citaat in zijn verzoekschrift uit het ambtsbericht van Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland en zijn uitleg dat hij niet veel informatie kan geven over die geheime genootschappen *“gezien de vader van verzoeker hem niet betrok bij die activiteiten”*, doen hieraan geen afbreuk.

Verder merkt de Raad nog op dat verzoeker op 23 juli 2013 door de Federale Politie van de luchthaven te zaventem werd tegengehouden, omdat het door hem voorgelegde paspoort op naam van K.O., geboren op 10 juni 1974 in Moyamba Junction, en de door hem voorgelegde verblijfskaart voor de Verenigde Staten gesteld op dezelfde naam, hem niet toebehoorden (“imposter”).

Hoewel uit het verslag van de Federale Politie blijkt dat de gelaatstreken van verzoeker niet lijken op de foto op hogervermelde documenten, bleef verzoeker in het kader van zijn asielrelaas bij deze identiteitsgegevens.

Vermits verzoeker geen andere identiteitsdocumenten voorlegde, kan dan ook sterk getwijfeld worden dat de door verzoeker opgegeven identiteitsgegevens de zijne zijn zodat verzoekers echte identiteit niet met zekerheid kan worden vastgesteld.

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker pas op 26 juli 2013 asiel vroeg, terwijl hij al op 23 juli 2013 door de Federale Politie werd tegengehouden.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna, bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen, is immers een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

Wat betreft het attest van 20 augustus 2013 houdende *“bewijs van de centrumarts waarbij wordt bevestigd dat er verschillende littekens zijn op zijn lichaam”*, dat verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, wijst de Raad er vooreerst op dat een medisch attest in casu enkel een ondersteunende werking heeft, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten echter niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt.

In casu blijkt uit het medisch attest dat de omstandigheden waarin verzoeker de verwondingen zou hebben opgelopen gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker zelf, met name *“Deze verwondingen werden volgens hem aangebracht door de mensen van de socobana society”, “Deze verwondingen werden volgens hem aangebracht in april 2013”*.

Dit stuk staakt de verklaringen van verzoeker dan ook niet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van

vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, hij verklaart van Sierraleonse nationaliteit te zijn, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE